

Ängstugan

Phu! Värmen tar på krafterna och kondisen är inte den bästa. Där är nu skylten upp till Torpet i Jogestorp. Tar vägen uppför backarna och jag får syn på det vackra Torpet. På tunet står gårdens ägare och uppmanar mig att vila ut vid det gamla äppelträdet, så ska hon fixa fika.

Tittar ut över ängen där kossorna går. Där låg en gång Ängstugan, undantagsstugan, av vilken det idag bara återstår några grundstenar. Sluter ögonen och ser Marita framför mig. Hon berättar för mig om sin tid här uppe.

Marita Eriksson var född 1805 i Vånga. Hon gifte sig 1835 med Sven Olsson född 1801 och de hade med sig sonen Anders till Torpet. De fick ytterligare fem barn innan Sven Olsson dör 1843. Så Marita blev änka med alla sina 6 barn. 1844 flyttar drängen Jöns Jönsson (31 år gammal) in på gården

och tycke uppstod. Marita och Jöns gifte sig i december 1844. Samma år föddes sonen Nils och sedan kom dottern Maja-Stina 1849.

Marita berättar att Ängstugan stod klar för inflyttning 1852. Dit flyttade hon med sin Jöns som var utfattig. Sonen Anders hade tagit över Torpet och där flyttat in med sin familj. I Ängstugan bodde även Maja-Stinas oäkta son född 1870. Någon gång mellan 1871-1875 kom Jöns och Marita till fattigstugan i Vånga. Marita minns inte så väl. Jöns dog 1885 och Marita 1887.

Oj, jag har visst slumrat till men här kommer kaffe och det ska bli gott. Jag känner ännu av Marita och tänker på vad hon fick slita här.

(Maritas berättelse har kompletterats med faktauppgifter ur husförhörslängder, vigselböcker, födelseböcker och dödböcker för Vånga socken).

Gun Häll

Grundstenarna där Ängstugan en gång låg.